

Věc C-370/21

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

15. června 2021

Předkládající soud:

Landgericht München I (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

19. dubna 2021

Navrhovatelka v odvolacím řízení:

DOMUS-SOFTWARE-AG

Odpůrkyně v odvolacím řízení:

Marc Braschoß Immobilien GmbH

[*omissis*]

Landgericht München I (Zemský soud v Mnichově I)

[*omissis*]

Ve věci

DOMUS-SOFTWARE-AG, [*omissis*]

[*omissis*] Ottobrunn

– žalobkyně a navrhovatelky v odvolacím řízení –

[*omissis*]

proti

Marc Braschoß Immobilien GmbH, [omissis] Hürth
– žalované a odpůrkyni v odvolacím řízení –

týkající se pohledávky

vydává Landgericht München I (Zemský soud v Mnichově I) -
13. občanskoprávní senát – [omissis] [složení senátu] toto

usnesení

- I. Odvolací řízení se přerušuje.
- II. Soudnímu dvoru Evropské unie se předkládá tato předběžná otázka.

Musí být čl. 6 odst. 1 a 2 směrnice 2011/7/EU ve spojení s jejím článkem 3 vykládán v tom smyslu, že v případě opakovaně vznikajících pohledávek z poplatků z jednoho smluvního vztahu existuje nárok na obdržení alespoň paušální částky ve výši 40 eur pro každou jednotlivou pohledávku [?]

Odůvodnění:

I.

Účastníci řízení uzavřeli dne 21. srpna 2018 smlouvu o údržbě softwaru k licencím na program „Domus 4000“ zakoupeným žalovanou, která začala platit od stejného dne. Měsíční poplatek za tuto službu činí 135,00 eur plus DPH.

V období od září do prosince 2019 žalobkyně řádně poskytovala služby, k nimž se zavázala.

Poplatek za údržbu software za měsíc září 2019 žalobkyně účtovala dne 11. září 2019 fakturou na částku 133,04 eur brutto. Za měsíce říjen až prosinec 2019 účtovala tento poplatek fakturou č. 201698309 ze dne 1. října 2019 na částku 399,13 eur brutto.

Podle bodu 6.1 podmínek údržby softwaru jsou poplatky za smluvně sjednané služby splatné vždy na začátku příslušného fakturačního období.

Žalovaná obdržela fakturu vždy následující den po jejím vystavení.

K pohledávce z uvedených faktur ve výši celkem 532,17 eur neučinila žalovaná ani přes upomínky až do doručení návrhu na zahájení řízení ze dne 12. března 2020 žádné platby.

Žalobkyně účtovala na základě § 288 odst. 5 Bürgerliches Gesetzbuch (občanský zákoník, dále jen „BGB“) za prodlení paušální částku ve výši 40,00 eur za každý nárok, celkem tedy 80,00 eur.

Za období od ledna do března 2020 vystavila žalobkyně dne 1. ledna 2020 fakturu ve výši 399,13 eur.

S ohledem na tuto skutečnost žalobkyně rozšířila žalobu a navrhla, aby soud

uložil žalované zaplatit žalobkyni dalších 399,13 eur plus úroky ve výši 9 procentních bodů nad příslušnou základní sazbou ode dne 2. ledna 2020, jakož i předsoudní paušální částku za prodlení ve výši 40,00 eur plus úroky ve výši 5 procentních bodů od data, kdy bylo uplatněno rozšíření žaloby.

Tato naposledy uplatněná pohledávka byla dne 15. dubna 2020 ohledně hlavní pohledávky prohlášena za uhrazenou.

Konečným rozsudkem ze dne 20. července 2020 uložil Amtsgericht München (Okresní soud v Mnichově) žalované úhradu pohledávky z hlavní věci ve výši 532,16 eur, úroků a paušální částky za prodlení ve výši 40,00 eur plus úroků z této částky ve výši 5 procentních bodů nad základní sazbou od 22. ledna 2020. Ohledně dvou dalších uplatňovaných paušálních částek za prodlení (2 x 40,00 eur = 80,00 eur) Amtsgericht München (Okresní soud v Mnichově) žalobu zamítl.

Svým odvoláním se žalobkyně dále domáhá dvou nároků na paušální částku za prodlení ve výši celkem 80,00 eur (2 x 40,00 eur) a navrhuje, aby

byl rozsudek Amtsgericht München (Okresní soud v Mnichově) částečně pozměněn a žalované bylo uloženo zaplatit nad rámec částky přiznané soudem v prvním stupni dalších 80,00 eur plus úroky ve výši 5 procentních bodů nad základní sazbou ze 40,00 eur ode dne 22. ledna 2020, jakož i z dalších 40,00 eur od doby uplatnění rozšíření žaloby u soudu prvního stupně.

II.

Relevantní ustanovení německého práva (§ 288 odst. 5 BGB) zní:

Věřitel pohledávky z poplatku má v případě prodlení dlužníka, pokud není spotřebitelem, navíc nárok obdržet od něj paušální částku ve výši 40,00 eur. To platí i tehdy, pokud se v případě pohledávky z poplatku jedná o platbu dílčí částky nebo jinou splátku. Paušální částka podle první věty bude připočtena k dlužné náhradě škody, zakládá-li se škoda na nákladech uplatňování práva.

Relevantní ustanovení o prodlení zní takto:

Ustanovení § 286 odst. 1 BGB:

Nesplní-li dlužník svůj závazek na základě upomínky věřitele zaslané po uplynutí doby splatnosti, je v důsledku této upomínky v prodlení. Podání žaloby na plnění a doručení platebního rozkazu v příslušném řízení se považují za upomínku.

Ustanovení § 286 odst. 3 BGB:

Dlužník pohledávky z poplatku je v prodlení nejpozději tehdy, když nesplní svůj závazek do 30 dnů po uplynutí doby splatnosti nebo po obdržení faktury či podobného dokumentu vyzývajícího k provedení platby; vůči dlužníkovi, který je spotřebitelem, to platí pouze v případě, že je na tyto důsledky na faktuře nebo dokumentu vyzývajícím k provedení platby zvlášť upozorněn. Není-li den obdržení faktury nebo dokumentu vyzývajícího k provedení platby jednoznačný, je dlužník, pokud není spotřebitelem, v prodlení nejpozději 30 dnů po uplynutí doby splatnosti a obdržení protiplnění.

III.

V odůvodnění svého rozhodnutí v rozsudku ze dne 2. října 2020, jímž ukončil řízení, Amtsgericht München (Okresní soud v Mnichově) mimo jiné uvedl:

Ustanovení § 288 odst. 5 druhé věty BGB stanoví, že nárok na úhradu paušální částky za prodlení existuje i tehdy, pokud se v případě pohledávky z poplatku jedná o platbu dílčí částky nebo jinou splátku. Znění ustanovení hovoří pro to, že nárok na paušální částku z prodlení existuje pro každou pohledávku z poplatku, s níž je dlužník v prodlení. Je však nutno přihlédnout k tomu, že v projednávané věci se jedná o jeden smluvní vztah, z něž opakovaně resp. pravidelně vznikají pohledávky z poplatku. V takovémto případě, v němž různé nároky pramení z jediného skutkového stavu a právního vztahu, musí být § 288 odst. 5 první věta BGB teleologicky redukován v tom smyslu, že je nutno nároky shrnout a vycházet pouze z jedné paušální částky odškodnění.

Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr) ve svém rozsudku ze dne 22. srpna 2019 (ECLI:DE:BGH:2019:220819UVIIR115.18.0) mimo jiné uvádí:

Na základě zjištění učiněných odvolacím soudem nelze posoudit, zda žalobkyni přísluší více než jen jedna paušální částka podle § 288 odst. 5 první věty BGB. Podle tohoto ustanovení, které provádí směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích (dále jen „směrnice 2011/7“), má věřitel pohledávky z poplatku v případě prodlení nárok obdržet od dlužníka paušální částku ve výši 40,00 eur. Pro vznik této paušální částky je relevantní, zda se v případě uplatňované hlavní pohledávky jedná o pohledávku z poplatku. Pohledávky z poplatku ve smyslu § 288 odst. 5 první věty BGB jsou, v souladu se směrnicí

2011/7, pohledávky na úhradu odměny jako protiplnění za službu, kterou poskytl nebo má poskytnout věřitel.

Jestliže odvolací soud konstatuje, že servisní služby dlužné žalobkyní byly poskytnuty a přiznané hlavní pohledávky jsou tedy pohledávkami z poplatku v tomto smyslu, musí rozhodnout, zda v případě několika pohledávek z poplatku vzniklých z podobných smluvních poměrů existuje nárok na zaplacení pouze jedné jediné paušální částky nebo několika paušálních částek podle § 288 odst. 5 první věty BGB a do jaké míry je tento závěr slučitelný se směrnicí 2011/7, zejména s čl. 6 odst. 1 a 2 a článkem 3 této směrnice. Dále bude muset rozhodnout, zda v případě opakovaně vznikajících pohledávek z poplatku z jednoho jediného smluvního poměru vzniká nárok na zaplacení pouze jediné paušální částky nebo několika paušálních částek podle § 288 odst. 5 první věty BGB a do jaké míry je tento závěr v souladu se směrnicí 2011/7, zejména s čl. 6 odst. 1 a 2 a článkem 3.

V literatuře [omissis] jsou v této souvislosti zastávány rozdílné názory.

IV.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně v období od září do prosince nesporně poskytla plnění, jedná se o pohledávku z poplatku, na níž se uplatní § 288 odst. 5 BGB.

Žalovaná navíc byla v prodlení.

Podle názoru senátu by předběžná otázka měla být zodpovězena takto:

Článek 6 odst. 1 a 2 směrnice 2011/7/EU ve spojení s jejím článkem 3 musí být vykládán v tom smyslu, že v případě opakovaně vznikajících pohledávek z poplatků z jednoho smluvního vztahu existuje nárok na zaplacení alespoň paušální částky ve výši 40 eur za každou jednotlivou pohledávku z poplatku.

[omissis]

[omissis] [poučení o opravných prostředcích]

[omissis]

[podpisy, formality]